

1765 6 7

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T
DECANVS
CHRISTIANVS
HANACCIVS

I. V. D
COD. PROFESS. PVBLICVS CVRIAE PROVINC
SCAB. ET FACVLTATIS IVRID. ASSESSOR
SVIQVE ORD. SENIOR

LECTORI BENEVOLO

S. D. P

ORDINIS IURIDICI
IN
ACADEMIA VITTEMBERGENSI
DECANVS
CHRISTIANVS
HANNAECIVS
I. V. D.
COD. PROFESS. P. P. R. I. O. V. S. C. V. R. I. A. E. P. R. O. V. I. N. G.
S. C. A. R. L. F. A. C. U. L. T. A. T. I. S. I. U. R. I. D. A. S. S. E. S. S. O. R.
S. V. I. Q. V. E. O. R. D. S. E. N. I. O. R.
LEO TORIBENVOLO

raefectorum officium admodum honorificum esse facile colligitur ex illius grauitate in administrandis uariis partibus, ad custodienda summi Principis iura pariter atque conseruandam salutem publicam pertinentibus, quas omnes strictim ac succincte recensere Instituti ratio haud efflagitat, cum in primis WABST. in seiner historischen Nachricht von der Justitzverfassung in Sachsen, Sect. II. Cap. XII. f. 7. de hac re plura iam dixerit, Clarissimus quoque Candidatus, de nobili hoc argumento, alteram Dispu-

tationem postea scribere promisit. Vbi quidem praecipuum argumentum eo redire uidetur, quod Praefectis a Serenissimo, summo Principe, in his uel illis pagis ac circulis omnium subditorum suorum, immediatorum, prouida et religiosa conseruatio sancte artisque positis officii regulis imposita sit. Huc, praeter caetera, referri merentur, quae HORNIVS in Lebens und Heldengeschichte des glorwürdigsten Fürsten und Herren Herrn Friedrich des Streitbaren 7. Abtheilung *f. 6. pag. 282.* adduxit, ibi: Nicht allein war das Ministerium Churfürst Friedrichs zu Hoffe nach Beschaffenheit selbiger Zeiten so ziemlich splendide und zahlbar, sondern es hatte auch Derselbe durch seine Provinzen noch einen weit stärkern Numerum von Beamten und Dienern vertheilet, welche theils Recht, Ruhe und Ordnung handhabeten, theils denen fürstlichen Intradem vorstundten *rc.* Idem ibidem: Diesem setze bald
zur

zur Seiten die vielen Bögte und Ambelente, so auch zuweilen, obwohln sehr selten den Nahmen der Burggraffen trugen, waren gemeiniglich von Adel, stunden in grosser Autorität und hatten in Streitsachen, so weit ihre Praefectur reichte, die erste Instanz, damit die Landesherl. Curie selbstn nicht in allen Kleinigkeiten angelauffen würde, pflegten ingleichen nebst den Rätthen, so dem Hoffe beständig adhaerirten, zu den Negotiis publicis und Berathschlagungen gar oft mit gezogen zu werden. Quod sapiens iste Princeps passim constituit atque in Cod. Frideric. ab Hornio collecto Fol. 604. seqq. Friderici bellicosi uitae subiuncto, inuenitur, sequentibus temporibus studiose asseruatum atque, quemadmodum cuiusuis temporis rationes postularunt, emendatum est, ut multa egregie constituta inde merito hodie repetenda sint. Sed omnes admodum ardui muneris huius partes modo commemorare obi-

terque tantum explanare ut a me hic expectentur, Institutum haud patitur, cum haec Clarissimo Candidato in Dissertatione hac et altera merito potius relinquenda et ab eius singulari diligentia expectanda sint.

Verum de Praefectorum dignitate hic non nihil differere operae pretium esse duco. Quemadmodum in quavis ciuitate ac republica ciues ad suscipienda ac perficienda uaria conamina, quibus salus publica patriaeque honor ac dignitas iuste distributis honeste alliciendi et commouendi sint, ita Praefectorum quoque dignitas, suis meritis merito aestimanda est atque fulget et ab aliorum remissioribus benemeritis a Principe, omnium dignitatum fonte, sapienter distinguenda est. Vt itaque genuina fundamenta dignitatis et honoris Praefectis, approbante summo Principe, congruae cognoscantur, Instituto prodesse uideatur, ut hic passim superioribus temporibus occurren-

tes

res Praefectorum uariae appellationes hinc inde examinentur, explorentur et quoad commode fieri potest, nostro tempore scite applicentur. Magnum omnium huc spectantium synonymorum numerum Clarissimus Candidatus in §. II. operose in uniuersum adduxit. Sed cum haec omnia sine locorum, regionum, diligenter facta distinctione, an rebus Saxonice, pari modo conueniant, promiscue non potest asseri, qua de causa tantum non nulla Praefectorum synonyma, sub breue examen paucis mittam. Praeter reliqua synonyma unum tantum ad illustrandum Institutum assumam. In primis uero Praefecti, approbato superiorum temporum stilo, appellabantur *Bögte*, *Wizthum*, *Comites*, *Grauiones*, sed reliqua u. g. *Satrapae*, non adeo congrue olim poterant nominari, quemadmodum iam Ornatissimus Candidatus in §. II. sub nota a) probe obseruauit, addat. REYHE-

RI *Thearr. Romano Teuton. sub verbo satrapa*, id quod etiam plurimis testimoniis posset comprobari. Sed non minus appellatio *Bizthunt*, quod non nulli in *VICE REGES* uertunt, dignitate Praefecti cuiusdam iusto maior esse uideri posset. Verum locutio haec honorifica suo modo omnino potest admitti, conferri hic meretur *MARC. ANTON. SVRGENTIS Disp. de Praefecti Praetorio et reliquorum antiquorum Magistratuum cum VICE REGE et aliis Magistratibus nostri temporis comparatione Venet. 1603. et Neapol. 1602.* Plura de dignitate et lure Proedriae Praefectorum in Ornatissimi Candidati Disputatione Spho ultimo accurate scripta sunt et ne eiusdem praesens et futurum laudabile Institutum a me hic turbetur, alia praeter illa merito hic adducere supersedeo, sed ad ea conuertor quae in honorem Politissimi Candidati academico more scribere restant, Clarissimus enim Candidatus ordini nostro summos

in

in utroque Iure honores ambiturum esse et honestum desiderium et officiosissimas suas preces patefecit. Pro singulari eiusdem et diligentiae et eruditionis laude quam ille iam antea sibi comparavit, non potuimus non rogationibus honestissimis istis locum relinquere. Admissus itaque, postquam ante aliquos annos primum iam sustinuit, nunc quoque alterum, quod rigorosum uocant, examen, subiit, ubi legalem suam scientiam copiose solideque nobis comprobavit, pulcherrimeque stetit. Verum ut quam prudenter et laudabiliter res suas ad metam spectantes, cum in Academia, tum deinceps porro, semper disposuerit, ex eiusdem uitae curriculo ab ipso hic nobis communicato, cognoscere beneuolus Lector haud grauabitur.

*

*

*

b

Ego

Ego CHRISTIANVS GOTTLIB HOMMELIVS
 hac in musarum sede d. XXVII. April. anno orbis
 redempti clo Io cc XXXVII. patre FRIDERICO GOTT-
 LIB HOMMELIO, Aduocato et diuerforum locorum
 iustituario, praematura morte mihi iam anno 1751. erepto,
 et matre MARIA SALOME GEMELICHIA, quae
 mortalitatem etiam ante triennium iam expleuit, lucem
 aspexi primam. Hisce parentibus pie ac liberaliter edu-
 catus, et priuatis maxime institutionibus instructus, Scho-
 lam Vitembergensem frequentauit, et praeter alios M.
 SCHMIDIVM, quondam Conrectorem, nunc uero Pa-
 storem Ransdorffensem meritissimum, et Excell. HILLE-
 RVM, tunc Rectorem, nunc Poëseos Professorem et alu-
 mnorum electoralium Ephorum hac in alma celeberrim-
 um, per sexennium fidelissimos agnoui praeceptores.
 Quot fructus ex institutionibus Exc. HILLERI percepe-
 rim, et quam singulari amare me profecutus fuerit is Pa-
 tronus optimus, tum demum cognoui, postquam scholam
 cum aliis condiscipulis, qui omnes nunc muneribus prae-
 sunt sacris, relinquerem, et musas Academicas Rectore
 Magni

Magnifico RIVINO iam an. 1753. in album studiosorum receptus, an. 1755. auscultare inciperem. Heu! quam intellectu faciles mihi fuere praelectiones Philosophiae iam in schola perceptae. Commoda institutionis HILLERIANAE et in iure animaduerti, quoties de antiquitatibus romanis differebatur. Ut ita, quam diu in uiuis ero, hancce fidem et comitatem huius optimi uiri in me collocatam gratissima agnoscere mente nunquam desinam. In omnibus Iurisprudentiae partibus inter defunctos praecipuos habui b. CRELLIVM, RIVINVM, MENCKENIVM, quorum beneficia gratissima adhuc mente reminiscor. Quid dicam uero de adhuc uiuentibus, quibus Nestoris annos omniaque felicitatum genera apprecor, *III. Magnif.* CHLADENIO, HANACCIO, KRAVSIO, FISCHERO et WERNHERO. Certe ab eo tempore, quo illis summis uiris, quos fama iam dudum inter ICtos principes adscriptis, innotescere fortuna dedit, ita me exceperunt, ut dubium mihi sit, an magis comitatem in loquendo, facilitatem in audiendo, lenitatemque in decernendo admirer. Auscultatis et repetitis collegiis nil ma-

gis in deliciis habui, quam si examinatória et disputatoria collegia frequentare, aut in publ. Disputationibus munus Opponentis capeffere poteram. Quo etiam factum est, ut an. 1760. Disputationem proprio Marte elaboratam *de Privilegiis Clericorum in sponte resignantem uel rematum non cadentibus*, sub praesidio b. RIVINI habere, et mox examina publica pro Notariatu, Praxi, et Candidatura Iuris felicissime sustinere potuerim. Quibus peractis per duos annos, iura ad facta applicare, ipsumque auditum et lectum modum in iudiciis procedendi, sub moderamine consultissimi D. SCHLOMACHII, in succum et sanguinem conuertere allaboravi, et certe huius Fautoris optimi benevolentia in me tanta fuit, et adhuc durat, ut et nunc gratissimum animum uerbis exprimere nequeam. Post aliquot tempus in numerum Aduocatorum, edito specimine, adscribebar, et per plures annos iam praecipue Collegiis studiosae iuuentuti habendis uacavi, auditorumque ingenia tam docendo quam examinando disputandoque locupletare studui. Hocce uitae genere silentio praeterire nequeo illa amoris benevolentiaeque genera gentis illu-

illustris HOMMELIORVM Lipsiae adhuc florentium. O FERDINANDE AVGVSTE! qui ad coelites nuper maximo dolore meo transiisti, quantus tuus erat ardor, me felicem conspiciendi? non possum non in tumulum tuum hodie flores spargere largiffimos. Interim uiuis adhuc in posteris, praesertim in filio ILL. CAROLO FERDINANDO, qui in ordine suo summum honoris fastigium nunc tenet. Certe si huius illustris uiri merita, et benignitatem adhuc perennem encomiis fatis celebrare uellem, uerba non sufficerent, pro dignitate debitas persoluere grates. Nec minus in uiro ILL. IVNGHANN SIO, Consiliario Commissionum et Praefecto Beltic. uideo Patronum, a quo semper maxima beneuolentia ornatior discessi. Floreat uigeatque domus sua, quam omni felicitatis genere dignissimam iudico. Tandem secundo, quod uocatur rigorosum, examini me obruli, et hoc non sine approbatione transacto, potestas mihi facta, cathedram ascendendi, et publico specimine inaugurali me exhibendi.

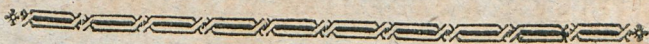
Sed nunc restat eiusdem Disputatio Inauguralis
solennis, quam me Praefide die XX. Maii.

De Praefecturis earumque Origine in Germania habi-
turus est. Admodum laudabile et honorificum hoc
Institutum, ut ipsi ubique ex uoto feliciter succedat,
ea, qua par est, animi sinceritate cum omnibus opti-
mis et cordatis amicis, religiose apprecor.

Quare quod ultimum est, ILLVSTREM MA-
GNIFICVM ACADEMIAE RECTOREM, PA-
TRES CONSCRIPTOS, DOCTORES ATQVE
ASSESSORES OMNIVM ORDINVM PRAE-
NOBILISSIMOS AMPLISSIMOSQVE HOSPI-
TES, CIVES GENEROSISSIMOS NOBILISSI-
MOSQVE obseruantia atque officiorum decenti pol-
licitatione et meo et Collegii nomine, ut Disputatio-
nem istam, honorifica sua praesentia cohonestare at-
que

que honori et Instituto Politissimi Candidati, more
suo, fauere haud dedignentur, enixe oro rogoque.
Hoc singularis fauoris amorisque documentum et ego
et Clarissimus Candidatus nullo non tempore
grati animi testificatione custodire
annitemur.

P. P. Vitembergae, die Dominica Iubilate die 28.
April. an. part. Sal. cdo Ioccc LXV.

VITEMBERGAE
TYPIS IO. CHRISTOPH. TZSCHIDRICHII

272

MARK * MARK

que honor et insignis Politiani Candidati, more
suo hunc hanc designavit, eius ore rogatus
hoc negotium sicut ante, ita documentum et ego
et Clarissimi Candidatus nullo non tempore
sunt animi resolutione custodire

signature

P. F. V. n. m. b. e. r. g. e. die Dominica Iuliane die 28.
Aprilis an. d. n. 1602. L. X. V.

W. F. M. E. R. G. E.
T. Y. S. I. O. C. H. R. I. S. T. O. P. H. T. E. S. C. H. I. D. E. I. C. H. N. I.

Wittenberg, Diss., 1765-66
X 22842 94

ULB Halle

3

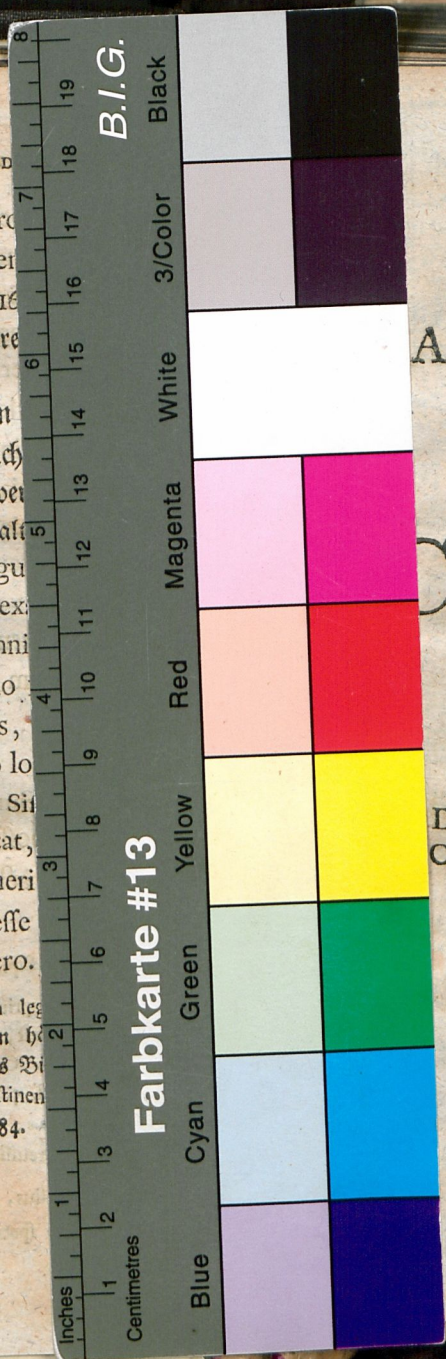
007 439 563

v. 18

1765 6 7

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T
DECANVS
CHRISTIANVS
HANACCIVS

I. V. D
D. PROFESS. PVBLICVS CVRIAE PROVINC
CAB. ET FACVLTATIS IVRID. ASSESSOR
SVIQVE ORD. SENIOR

LECTORI BENEVOLO

S. D. P